

Đà Lạt Rồi Sẽ Còn Gì

Đà Lạt rồi sẽ còn gì? (*)

Thưa em...đã chẳng còn chi để buồn!
Nó không còn Thanh-Phố-Vườn
Mà nơi mình đến rồi vươn vai, về...
Dạ thưa, tất cả nã nề
Tô bún bò Huế người chê kẻ cười
Phở Bắc thành bát phở người
Giống như hủ tíu lạc loài Macau!
Đà Lạt không có Ngày Sau
Từ khi Ngày Trước rơi vào âm ty...
Người Đà Lạt dần dần đi
Đem theo cái tuổi Xuân Thì đi theo...

Đà Lạt là xứ-Tình-Yêu
Bây giờ là chỗ mưa chiều nắng trưa
(Mà đâu chẳng nắng, chẳng mưa
giang sơn một dải hai mùa, giống nhau!)
Hết thời khăn lụa cầm lau
Hai con mắt biếc Bích Câu ngộ kỳ...
Hết thời bịn rịn chân đi
Mưa phùn rười hạt bay về trên môi!
Đà Lạt ơi! Đà Lạt ơi
Xứ Hoa Đào đó hết rồi tương tư...

Ai lên Đà Lạt nhàn du
Hoa nâng niu gói rồi từ tốn thôi!
Tiếng đay nghiêng xé tiếng cười
Tiếng pha lê vỡ tim người ta chẳng?
Đà Lạt ơi! Đà Lạt Xuân
Đà Lạt Hạ, Đà Lạt...Đông chẳng còn
Hết rồi những nụ môi hôn
Hết rồi những cánh tay luồn khói mây...

*Ôi người đó với ta đây
Mới nửa Thế Kỷ vạn ngày phiêu pha...*

Trần Văn Lệ

(*) <https://nld.com.vn/thoi-su/da-lat-roi-se-con-gi-20201105225127768.htm>